

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljanjem
na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 30 „
Naročnina se pošilja
opravnitvno v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez posebne
naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, neplačani
listi se ne sprejemajo. —

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če se
natisne enkrat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Priporočba „Slov. Gospodarja.“

Med vsemi je „Slov. Gospodar“ na slovenskem Štajerskem najbolj razširjeni list. V blizo 1500 iztisih izhaja vsaki teden pola mnogovrstnih, sedanje dni vedeti potrebnih reči. On pojasnjuje imenitniše politične, cerkvene, šolske in gospodarske zadeve, donša cerkvene novosti, razlaga času primerne, praktične, gospodarske reči, naznanja, kar se je v tednu novega zgodilo na Slovenskem, v Avstriji in drugih državah, donša zanimive sestavke za poduk in kratak čas (polagoma se bodo popisali vsi gradovi, mesta in trgi na slov. Štajerskem, Koroškem in na Prekmurskem, pripravljajo se zanimivi sestavki o frajmaurerjih, o vremenskem prerokovanju, o luteranstvu na Štajerskem, o šolskih in usmiljenih sestrah itd.). „Slov. Gospodar“ dobiva mnogo dopisov iz raznih krajev, je izvoljeni list (organ) tiskovnega društva, družbe lav. duhovnikov, banke Slovenije, hranilnice ljubljanske. Objavlja mnogo raznih stvari, spremembe pri duhovnikih in učiteljih, vožnji red pri železnici, sejme, dražbe, tržne novosti, tržne cene, kurze, loterijske številke in čedalje več oznanil (inseratov). — Vse pa se uravnava v krščansko-katoliškem, slovensko-narodnem, avstrijsko-domoljubnem duhu in v mogoče priprosti, lahko umljivi besedi.

Zato priporočujemo list in vabimo na obilo naročbo. List stane do 1. oktobra samo 80 kr. in do konec leta 1 gld. 60 kr.

Kdorkoli vè in umé, da se slabim in zapeljivim novinam najboljše pot zapira s širjenjem dobrih, ta bo gotovo „Slov. Gospodarja“ širil, kderkoli bo zamogel. Naj bi ne bila nobena slovenska srenja pri nas brez njega!

Vsem p. n. gospodom dopisateljem in sodelavcem, katerih smo nenadno veliko našli, se javno in priščno zahvalujemo in prosimo za nadalješnje podpiranje.

Dr. Lavoslav Gregorčec,
vrednik.

Prošnja za pomoč ubogim srenjam Konjiške in slov. Bistriške dekanije, po toči hudo zadetim.

Vsled prevelike nesreče, ki je 8. t. m. po grozoviti toči več far Konjiške in slov. Bistriške dekanije zadela, takó da se škoda le kar po vrhu ceni na pol milijona goldinarjev, so naš milostljivi knez in škof ravnokar na vse fare cele škofije povelje poslali, da se naj eno prihodnih nedelj pri popoldenski službi Božji napravi darovanje (ofer) za poškodovane, in da se naj ob enem skozi 8 dni v cerkvi izpostavi škrinjica za darove posameznih v ravno ta namen.

Prav iz srca želimo, da bi se vsepovsod odprle radodarne roke v pomoč ubogim sirotam, ki nimajo zdaj ničesa: ne za setvo, ne za živež, ne za klajo živine. Ta milošnja utegne najhitreje nagniti Gospoda Boga, čigar povelju so tudi morja in vetrovi pokorni, da če tudi po svojih grehih njegovo šibo zaslužimo, jo vendar od nas odvrne in nas enake nesreče varuje.

Tudi „slov. Gospodar“ odpre z današnjim listom zbirko za uboge nesrečneže, in bo rade volje sprejemal in objavljal vse darove, ter jih izročeval preslavni c. kr. namestniji v Gradei, ktera je tudi z ukazom od dne 15. t. m. naročila zbiranje darov vsem političkim gosposkam.

Usmilimo se obupajočih gospodarjev, usmilimo se solz nesrečnih mater, naj nas gane jok stradajočih nedolžnih otrok! Kdor usmiljenje skazuje, ta bo usmiljenje našel, so besede Gospodove.
Vredništvo.

Cerkvene zadeve.

Sv. Oče so 16. junija začeli 30. leto svojega papeževanja pa se zavolj protina v nogah tako slabi čutili, da niso sv. meše obhajali. Vendar proti poludnevu Njim je odleglo, ter so sprejeli kardinale, ki so Njim v imenu vseh Katoličanov prišli čestitat. Tem so v jako črsvi besedi go-

vorili o sovražnikih sv. vere in o nasprotnikih papeževih pa tudi omenili, kako veselo in živahno so povsod verniki začeli braniti sv. vero in Cerkev božjo. Naposled so pomenljivo še rekli: pomoč nebeška nam je gotova. Bog ne bode neuslišanih pustil toliko molitev, ki se dnes opravljajo po celem svetu do presv. Srca Jezusovega. Bog bode Cerkev rešil iz njenih stisk in preganjanje rimskih papežev odvrnil, vernikom pa zaželjeni mir zopet povrnil.

Sv. Srce Jezusovo so 16. junija t. l. verni Katoličani po celem svetu častili, najznamenitneje pa na Francoskem. Ta zavolj nevere in liberalstva nesrečna dežela začela se je k Bogu vračati in pokoro delati in se je v ta namen Srcu Jezusovemu posvetila. V znamenje in spomin tega stavijo sedaj na griči Montmartre v Parizi velikanško cerkvo sv. Srcu Jezusovemu na čast. Kardinale in nadškof pariški je 16. junija slovesno vložil temeljni kamen. Svečanosti se je udeležilo tudi 10 škofov, brezštevilo mešnikov, nad 200 poslancev in više 12000 vernikov iz vseh stanov. Cerkev dobi nad velikimi vratami napis: Francija spokorna i Bogu udana.

Najbolj sv. Cerkvi sovražno vojaško postavo so napravili laški frajmaurerji in liberalci. Tam do 42. let nihče ni prost vojaščine, če je le sposoben. Tedaj bodo tudi mešniki in celo škofi, ako vojska nastane, strahovitega krvi prelivanja udeležili se. Glejte, tako delajo ti novi antikristi, kedar do postavodajalne oblasti pririjejo!

Sveti Višarji niso pogoreli. Lažnjivo vest o nesreči na Višarjih je nek zloben liberallec v Belaku na Koroškem med svet pognal, da bi procesije zmotil in ustavil.

Lepo monštranco je dobila celjska cerkva. Naredil njo je v gotičkem („turnastem“) slogu Norinberški mojster Winter na Nemškem. Izdelana je iz čistega srebra ter je močno pozlačena. Tehta 8 funt. in 22 lotov, ter stane čez 2000 gld. Vrli okoličani so darovali za njo že 1600 fl., srenja Hudinjska sama je darovala 500 fl. Ker so naš milostljivi knezoškof celjski cerkvi podarili monštranco za 500 fl. tako ima sedaj ova cerkva 2 lepi i dragoceni monštranci mesto one, katero so l. 1872 tati iz tabrnakluna ukradli.

Ko bi človek res bil le opica, (of) kaj bi neki iz tega sledilo? Klati, kuhati, peči in jesti bi ga smeli. Zakaj? No, to je lahko dokazano. Upica je živinče, kakor so tudi voli, krave, prešiči in kozli itd. Živinčeta pa smemo klati in jesti, če njih le dobimo. To je vsakemu jasno. No, in če človek tudi nič druga ni, kakor nekoliko bolj razraščena opica in golo živinče, potem res ni uzroka, zakaj tudi njega nebi pobijali, pekli in jedli. O nespametni opičarji, kako kratkovidni ste pri vsej svoji omiki, prav po oslovski teptate svojo dušo, ki je po božji podobi stvarjena, čije telesa nihče klati in žreti ne sme!

Novi škofi so proglašeni za Trst: vrli zagovornik Slavjanov preč. gospod Dobrila, poprej škof v Parenici — za Kraljevi Gradec na Českem: nek dr. Hais in za Ljubljano vsem Slovencem blago znani ljubljanski prošt dr. Pogačar. Dosedanji ljubljanski škof so odstopili.

Misijone bodo obhajali čč. oo. Lazaristi iz Celja od 2.—17. julija na Planini in teden pred Veliko gospojnico pri sv. Barbari pri Wurmbergu.

Smrt bogakletnika. V Mariboru je v vojaški bolenišnici v saboto 12. junija t. l. zdravnik rekel k vojaku J. Drenda-tu iz Brezic: sedaj si že zdrav, pojdeš v kasarno nazaj. To pa je vojaka silno razdražilo. Začel je psovati na vojaški stan in potem grozno preklinjati Boga, Marijo, da se ne da popisati. Ali kaj se zgodi? O poludne bil je zdrav, ob 1 uri pa ga je vrglo ob tla, gual je strašen glas od sebe, huje, kakor divja zver. Nihče mu ni mogel pomagati, akoravno so bili 3 zdravniki navzoči. Rekli so, da je božjast. (?) Privezali so ga k postelji. Ali tako se je tresel, da njo je zlomil. Na usta, nos, ušesa in oči so pene silile in sokrvea. Govoril ni ničesa, le upil in kričal je, kakor besna stvar. Ljudje, kojih je bilo više 100 navzočih, so bili vsi prestrašeni. V nedeljo jutru ob 3. uri bil je mrtev! Sv. zakramentov že dolgo ni prejemal!

Gospodarske stvari.

Nekaj o setvi ajde.

M. Kakor je obče znano, ajda na peščeni zemlji, na vresji in posušenem mahovji bolje stori, kakor ktera druga naših pridelovalnih rastlin. Le to je pri ajdi slabo, da je njen pridelek tako negotov, da se nikdar ne more z mirnostjo na njega rajtati. Mogoče, da to tudi od tega pride, ker se s setvijo ajde premalo skrbno ravna; kajti toliko je dokazano, da nekoliko pognojena njiva tudi ajdi dobro tekne. To je že iz tega razvidno, da ajda na novo obdelanem zemljišči bolje stori, kakor na njivi, ki je že dalje časa obdelana bila, in katerej so se redivne moči že skoraj vse odtegnile. Kateri gnoj je za ajdo najboljši, to še ni skoz in skoz dokazano.

Po nekaterih krajih sejejo ajdo v praho in po ajdi sledi potem rž. Tukaj praho za ajdo gnojiti ni dobro. Kajti taka ajda žene preveč v slamo, zrnja pa malo nastavi. Le v bolj trdnem zemljišči se svetuje njivo pognojiti nekoliko pred ajdo, nekoliko pa po njej za rž.

Noveji čas so bolj premožni gospodarji ajdi začeli gnojiti z umetno uupravljenim gnojem, ki se mu pravi: kalijev gnoj; drugi kupujejo ameriškega ptičjeka (peruvijanski guano). Ali takov gnoj je preoster in se mora tedaj globoko podorati; tako, da ne pride z rastlinicami v dotiko.

Semena se potrebuje v dobri zemlji $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ meca, v slabem zemljišči pa tudi 1 mecen na 1